

מאורות אל העבר

כח ניסן תשמב | 21/04/1982

העיר שחזרה אל החול (פינוי ימית)

החלום היה ענק: עיר של רבע מיליון תושבים, נמל עמוק מים, עיר החוף השלישית בחשיבותה אחרי תל אביב וחיפה. את החלום הגה משה דיין בחודשים שלפני מלחמת יום הכיפורים. היעד היה לתת מענה לגלי העלייה, וליצור נתק בין גושי ההתיישבות הערבית ברצועת עזה לבין החזית המצרית במערב סיני. ב-1975 השלימו טובי האדריכלים בארץ את התכנון, והעיר הימית ומסביבה עשרות יישובי חבל ימית יצאו לדרך. מאות המשפחות שהספיקו להתיישב בעיר נהנו מחוף ים מרהיב ביופיו, מבניה חדשנית וידידותית ומחיי קהילה עשירים ומרתקים. עם חתימת הסכם השלום עם מצרים נגזר גורלה של ימית. חלק מהתושבים הסכימו להתפנות מרצון, ואילו אחרים, יחד עם אלפים מאנשי גוש אמונים, נאבקו בחיילים המפנים מעל גגות העיר. בכ"ח בניסן תשמ"ב (21.4.1982) חרבה העיר. חלק ממפוני ימית גורשו, כחצי יובל מאוחר יותר, גם מבתיהם בחבל קטיף. כמעט חמישים שנה לאחר הקמתה, מכוסים חורבות ימית בחולות הנודדים של צפון סיני. השלום עם מצרים קר עד קפוא, אבל קיים...

שימוש הוגן בלוגו, ויקפדיה

